

454 Ayşenur Kaya'nın Şiir Dinletisi

– Necmi Yaprak · 16 Mayıs 2011

Akşamdan sözleştik hanımla pazar günü kara kızım Ayşenur Kaya'nın şiir dinletisine birlikte gideceğiz. Ev işleri malum iş uzadıkça saatte yaklaşıyordu. Evimizde de bir ufaklık kalmıştı. Onun da dershanesi var. Dershane çıkışı evimize yakın Karizma tesislerine gelmesini tembihledik. Ortanca kızım İzmir'e ablasının yanına gitti. Şöyle kafamıza göre rahat rahat kara kızımı dinlemeye gidelim bari.

Tam saatinde tesislere vardık. Bizden önce millet gelmiş yerlerini almışlar. İçeride bulunanların yüz simaları çoğu tanıdık. Misafirlerimiz de var tabi. Başta Mustafa Kuvancı hocamız olmak üzere milletle tek tek hoşbeş ettik. Bandırma'dan gelen Nazlı Tolun'un yanında bir bayan daha vardı. Yanımıza gelenlere benim garibim olan hanımı da tanıtıyordum. Sevgi Salman hanımefendi eşime hitaben

--Eşinizin sizin için yazdığı yazıyı okudum

Derken gözlerinde ki o samimi bakışlarından ne kadar hürmetli ve sevgiye ne kadar değer verdiğini açık açık belli ediyordu. Benim için de çok önemliydi bu değerli yazar ve şair insanla tanışmak. Yazılarında çekmiş olduğu ızdırapların yanında sırf benim gibi paylaşmak adına başlamış olduğu yazı yazma işini çok kısa zamanda sendeyaz ailesinin beğenilen yazarı olmak öyle kolay bir iş olmadığından merak ediyordum.

--Sizi tanımak benim için büyük bir şeref efendim

--Ben de çok mutlu oldum.

Kara kızım Ayşenur ve programın sunuculuğunu üstlenen Mustafa Keser hocamız da oturmuş olduğu masalarından kalkarak yanımıza gelerek, samimi tavırlarla bizlere hoş geldiniz demeleri ve oturacağımız masayı göstermeleri ayrı bir güzellikti. Bir anda kendimi kendi evimde misafir gibi hissettim.

--Hanım işte benim kara kızım

--Nasılsınız yengem

--Teşekkür ederim, siz nasılsınız

Yerimize oturduk. Sanki bizleri bekliyorlardı. Mustafa Keser hocam hemen her zamanki samimi ve aynı zamanda şakacı tavırlarla programı sunmaya başladı. Önce dernek başkanımızı sahneye davet etti. Kısa konuşmasından sonra Kara kızımızın özgeçmişini anlatması için başka bir hocamız olan İsmail Sarıçay'ı yanlarına çağırdı. Kısa bir konuşmadan sonra aramızda bulunan anne ve babasının olduğunu söylediler. Mustafa hocamın eliyle ve sözüyle Ayşenur'a işaret etmesiyle

--Hadi git babanın elini öp bakayım

Yerinden kalkarak anne ve babasının masasına giderek ellerini öptü. Babasının halinden halen rahatsız oluğu belli idi. Babası da kızının bu ortamından dolayı bizlere teşekkür etmesi bir başka güzellikti. Ayşenur tekrar yerine geçtikten sonra tekrar bir kişiye hitaben anons edildi. Ayşenur Kaya'nın lise yıllarında okul müdürü de aramıza katılmıştı. Onların yanında da Savaştepe ilçesinden kalkıp Balıkesir merkeze gelerek Ayşenur'a destek ve şiir dinletisini dinlemek için gelenler de vardı.

İçimden ne güzel bir ortam. Amatörce olsa bile bir araya gelebilmek, böyle bir etkinliğe katılmak bizim için çok önem taşıyan bir olay idi. Çünkü Balıkesir Yazarlar ve Şairler Derneği olarak ilk defa şiir dinletisi düzenleniyor ve bunu benim kara kızım Ayşenur Kaya ile başlıyorduk. Ben daha önce defalarca kara kızıma söylemiştim. Sen bizim başımızın tacı olacaksın. İlk yazdığı cümlelerden itibaren takip ettiğim, her ne kadar yazılarında karaları işlese de yüreğinin derinliklerinde, hayata bakış açısında, uçsuz bucaksız, erişilmez bir duygu kaynağı vardı.

Aynı stilde yazı yazan arkadaşlara hem bindirme hem de övgü mahiyetinde Mustafa Keser hocam yine duramadı.

--Biz onların ufuklarına erişemeyiz, şiirlerini okumaya başladığımdan beri bu kızda bir ayrıcalık var diye düşündüm, bu kızımız daha güzel yerlere laik, ileride büyük bir şair yetişiyor, edebiyatımız ve Balıkesir'imiz artık emin ellerde

Diyerek güzel bir lutfu buldu. Neyse fazla uzatmayalım. Kara kızım Ayşenur daha önceden hazırlamış olduğu şiir dosyasını eline aldı. Ayağa kalktı. Arka tarafta bulunan arkadaşlara bakarak bir fon müziği girmeleri için işaret verdi. Nihayet Ayşenur'un kendi sesinden şiirlerini dinleyecektik.

Emin duruşu, masum ve sevecen bakışlı, sessiz ve tane tane şiir okuması yok mu. Dilinden çıkan sözcükleri dikkatle dinliyordum. Ne diyor bu kız anlamak istiyordum. Peş peşe üç tane şiir okuduktan sonra mikrofonu tekrar Mustafa Keser hocam aldı ve bir şiir de kendisi okudu. Hemen o an bir karşılaştırma yaptım. İki zamanın iki ayrı şairleri. Okunuş ve yazılış şekilleri ayrı olsa bile her ikisinde de aynı şevki ve hazı alabiliyormuyuz önemli olanda buydu. Herkesin hoşuna gidiyorsa biz doğruyu yaptığımızı artık eminim.

Bu arada bir bey efendi emin adımlarla ilerliyor, hemen yanı başlarında ki masada oturan Mustafa Kuvancı hocam ayağa kalkıyor ve yanına oturması için yer gösteriyor. Gelen Balıkesir'imizin emektar avukatlarından, bir çok kitap yazan Turgut İnal beyefendi. Mustafa Keser hocam hemen kendisini takdim etti ve aramıza katıldığı için teşekkür ederek mikrofonu uzattı. Bu beyefendi bizim yapmış olduğumuz etkinlik ile ve Balıkesir ilinde böyle bir derneğin oluşundan ne kadar mutlu olduğunu, yapacağımız işlerle ilgili her alanda destek vereceğini, aynı zamanda radyosunda her zaman yer

alacağımızı belirten güzel bir konuşma yaptı.

Birileri bir şeyler karalasin da yeter ki aramızda olsun. Derneğimizin en küçük üyesi olan on yaşında ki Zülal Cengiz sahneye davet edildi. Peşinden öğretmeni olan Mehmet Korol'u da davet ettiler. Mustafa Keser hocam böyle küçük yaşta şiir yazan kızımıza destek olduğu için teşekkür mahiyetinde küçük bir konuşma yaptı ve arından kızımız öğretmeninini elini öperek mikrofonu eline aldı. Bir şiir okudu. Mustafa hocam bir şiir daha okuması için ısrar etti.

Ne güzel değil mi ? Her türlü yaşta olanlar bir araya gelmiş. Sazsız olur mu ? Olmaz tabi. Ozanımız Nimet Avcı sahneye davet edildi. Kendisi gibi yıllanmış sazını eline aldı. Halen mesleğe yeni başlıyormuş gibi yürekten sazının teline vurmaya başladı. Artık millet dayanır mı ? Sesine güvenen Nimet ozanın yanında oturmaya, birlikte türküler söylemeye başladık.

Mustafa Kuvancı hocamızın masasında ayrı bir değer daha oturuyordu. Sitemizin yazar ve şairlerinden Sezaî Kaya üstadımız. Ayrıca bestekar. O da eski yıllarını ararcasına yerinde duramıyordu. Yerinden kalktı ortamı biraz daha güzelleştirmek amacıyla bulunduğumuz ortamda saz düzenini ayarlamak için bir şeyler aramaya başladı. Arka tarafta düğünlerde kullanılan orkestra düzeninden bir şeyler çıkarttı. Daha güzel olacaktı herhalde. Nimet ozanımıza yer ayarladı. Sazına da bir kablo taktı. Şimdi sazın sesi daha güzel çıkıyordu.

Artık Nimet ozan Ayşenur kızımıza sazıyla okunan şiirlere fon çekiyordu. Ortam adamakıllı güzelleşti. Tam o sırada Mustafa Keser hocam yine yaptı yapacağını. Mikrofonu eline aldı. İki yıl önce kaybettiği eşi için ve ayrı yaşamak zorunda kaldığı yavruları için yazdığı şiiri okuması için yine sitemizin yazar ve şairlerinden Nihat Karayel tarafından okunması için sahneye davet etti. Nihat hocam şiiri okurken Mustafa Keser hocam kendini tutamadı. İster istemez orada bulunan herkes etkilendi. Ağlamamak elde mi. Zorunan gözümüzün yaşını sildik. Öylece bakakaldım. Mustafa hocamla göz göze geldik. Ayşenur kızıma bir şeyler söylüyordu. Ayşenur kızım yerinden kalkarak eşim ve küçük kızım ile birlikte oturduğum masaya geldi.

--Necmi abi şiir okurmusun

--Kara kızım bende hal mı kaldı

Aslında içim kaynıyordu. Kara kızımın bu güzel gününde bir şiir okumak bir de peşinden bir karadeniz türküsü patlatmak istiyordum. Ama ne hacet bende hal yok ki.

--Kara kızım kusuruma bakma hiç iyi değilim, ben yine dinlemeye çekileyim

Yan masada oturan Nazlı Tolun, Sevgi Salman'a

--Necmi abim her zaman olduğu gibi iyi bir dinleyicidir

Şeklinde söylenmesinde ki tavrının ne anlama geldiğini çok iyi anladım.

--Ne yapayım yine bana dinlemek düştü

Halbuki o da anlamıştı halimde ki çaresizliği. Ayşenur kızım ricamı kırmayarak tekrar yerine geçti. Mustafa hocama durumu izah etti. Aradan fazla zaman geçmeden Mustafa hocam yanıma geldi. Anlamıştı üzöldüğümü. Birbirimize sarılarak birbirimizi teselli ettik. Sanki o an Mustafa hocamın da birine sarılması gerekiyordu. Neşemiz de derdimiz de bir olmuştu. Bir olmuştuk aslında. Hem de koskoca bir olmuştuk. Aslında orada bulunanların hepsi kucaklaşıyordu. Balıkesir kucaklaşıyordu. O an birer kendi başına aile olan kişiler bir anda koskoca aile olmuştuk. Artık adım gibi eminim ki Balıkesir'i kimse tutamayacak.

Hangi birini anlatayım. Sevgi Salman hanımefendi sahne aldı. 1999 yılında ki depremde kaybettiği eşi ve çocuğundan bahsetti. Onların acısını dindirmek amacı ile yazı yazmaya başladığını anlattı. Güzel bir şiirle de acılarını bizimle paylaştı. Beyhan Tokmak'ın şiir okuma ses tonu ayrı bir güzellikti. Zannederseniz bütün şair arkadaşlarımızın şiirlerini Beyhan'a okutacağız herhalde.

Her olanı tek tek anlatmaya kalkışsam herhalde bir kitap çıkardı. Bu arada unuttuğum ya da atladığım anlar olduysa orada bulunanlardan çok özür diliyorum. En sona Sezai Kaya üstadımız sahne aldı. Nimet ozanımızın sazını eline aldı. Bestesinin notalarını önünde ki levhaya yerleştirdi. Hicaz makamında ki kendi eserini saz ile çalıp söylemeye başladı.

Millet coştukça coştı. İşte böyle bir an yaşadık. Bazen güldük bazen ağladık. Bu güzel anları birlikte yaşadık. Mustafa Keser hocam kapanış konuşması yaptıktan sonra birlikte fotoğraf çekti. Birbirlerimize tekrar buluşmak dileği ile veda etmeye başladık. Derneğimizin değerli üyelerinden ve sitemizin yazar ve şairlerinden Yusuf Akgül'ün bu gün kü yani 16.05.2011 günü saat.19.30 da derneğimizde ki şiir dinletisinde buluşmak üzere yavaş yavaş bulunduğumuz ortamdan ayrılmaya başladık. Ayaklarımız gitmek istemiyordu ama herkesin kendine göre özel yaşantısına dalması için mecburen ayrılmak zorunda kaldık.

Ben ise akşama işe gideceğim. Sabaha kadar görev yapacağım. Sabaha kadar aklımdan bir sürü duygular geldi geçti. Bu ortam ile şiir mi yazayım. Yoksa kara kızıma bir şiir mi yazayım. Boş vakitlerimde aldım elime kalemi bir sürü sayfaları doldurdum. Her karaladığım yazı hep yarım kaldı. Sabaha kadar hastahaneye gelen olayları takip etmem gerekiyordu. Kismet dedim hele bir sabah olsun. Eve gelir gelmez gözüme uyku girmiyor. Gece yazdıklarımı bir kenara bırakıp bu yazıyı yazmaya başladım. Başladığım gibi bitirdim işte. Güzel mi oldu iyi mi oldu bakmadım bile. Çünkü artık gözlerim dayanamaz oldu..

Kusuruma bakmayın. Allah'a emanet olun. Nice şiiirli günlere...

16.05.2011